

PAUL IS IN DE BAN VAN KLASSIEKE AUTO'S

'IK HEB ALLES IN DE PRAKTIJK GELEERD'

Paul Stedehouder (76) koestert een grote liefde voor Franse klassiekers. In zijn garage Voitures de l'Est in Vlaardingen knapt hij ze op en verkoopt ze aan liefhebbers. Behalve dan de parels uit zijn eigen verzameling, zoals een Citroën DS cabriolet uit 1967. "Die doe ik nooit weg!"

Op de koffietafel legt Paul Stedehouder een sollicitatiebrief uit 1962. Het papier is in al die jaren al even gaaf gebleven als de klassieke auto's die hem omringen. Bovenaan het logo van Citroën-dealer Den Ouden in Rotterdam. En in getypte letters de heugelijke mededeling dat Paul is aangenomen als monteur en een salaris van 155 gulden per maand zal gaan verdienen. Het is precies wat hij wil: de hele dag werken met Citroëns, volgens hem de mooiste auto die er is.

EEN ECHTE 'CITROFIEL'

Als jongen vergaapte hij zich al aan de Citroën Traction Avant. Zijn vader had een autobedrijf in Rotterdam, dus het was niet moeilijk tal van merken van dichtbij te bekijken. "Als een klant op zondagavond pech had of ergens in het buitenland was gestrand, ging mijn vader daar meteen naartoe om te helpen. Mijn jongere broer en ik vroegen dan of we mee mochten. Zo leerden we vanzelf alles over

auto's. Mijn broer hield van Mercedes, ik meer van Citroën. Dat is altijd zo gebleven." Een 'Citrofiel' noemt Paul zichzelf. "Ik heb een passie voor dat merk. De vormgeving, de vering, de techniek. Ze zijn anders dan doorsnee auto's. Kijk maar naar de lelijke eend en de Citroën DS. De eerste auto die ik in 1963 kocht, was dan ook een besteelend, toen al een oudje met bouwjaar 1952."

NIET DIE MODERNE ELEKTRONICA

Hoewel een baan bij Citroën-dealer Den Ouden hem prachtig leek, vond zijn vader dat hij daar te slecht betaald werd. "Hij deed me een beter bod en zei: 'Kom maar bij mij werken.' Ik heb nooit een opleiding gevolgd, leerde alles in de praktijk." In 1979 begon Paul samen met zijn broer een eigen autobedrijf in Vlaardingen. Dertig jaar legden zij zich alleen nog toe op klassiekers. "De techniek van moderne auto's met geavanceerde elektronica werd ingewikkelder en vereiste een investering in speciale apparatuur.

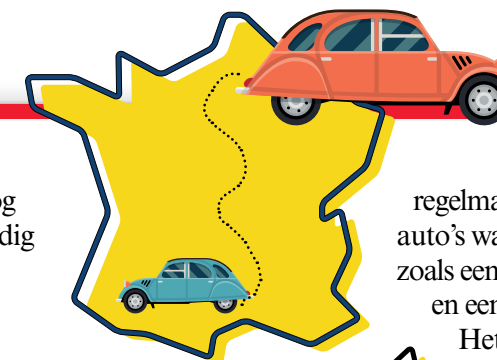
We besloten ons daarom alleen nog richten op de auto's waar we volledig thuis zijn."

HET FRANKRIJK VAN TOEN

Tussen de grote dealers met glazen showrooms, wapperende vlaggen en schreeuwerige prijsacties oogt de gele pui met de zwierige retroletters Garage de l'Est bescheiden. Binnen ademt de garage de nostalgie van het Frankrijk van de jaren zestig. Niet alleen vanwege de prachtige auto's uit die tijd, maar vooral door de muren, bekleed met emailen reclameborden voorzien van oude logo's of vergeten merken en honderden Franse kentekenplaten van auto's, die hij in de loop der jaren verkocht. Soms herinnert een landensticker achterop een auto aan de ouderdom ervan. In kleine lettertjes staat de Franse garage vermeld met een telefoonnummer dat uitsluitend uit een 3 bestaat.

OP JACHT NAAR PARELTJES

Voordat het internet alles veranderde, ging Paul regelmatig een week op autojacht in Frankrijk. "Bij het dorpscafé haalde ik lokale krantjes en speurde alle

regelmatig pareltjes tussen. Sommige auto's waren zo mooi dat ik ze zelf hield, zoals een Citroën Décapotable uit 1967 en een Citroën D super 5 uit 1970."

Het leverde tal van avontuurlijke verhalen op. Zoals de Citroën CX Break die van prins Rainier van Monaco was geweest. Paul wist de

auto op een veiling te veroveren. "Daarmee bracht hij de prinsessen weg, maar hij ging er ook weleens mee op jacht. In het dashboardkastje lag nog een schriftje met hoeveel *lapins* (konijnen, red.) en andere dieren hij geschoten had. Ook alle onderhoudsboekjes zaten erbij, afgestempeld met zijn naam."

LIEFHEBBERS EN VERZAMELAARS

In de hoogtijdagen keerde hij weleens met zes auto's op een trailer terug. "Internet heeft veel veranderd. De prijzen liggen hoger, omdat mensen beter weten wat iets waard is. Je moet er ook veel sneller bij zijn. Ik heb in Frankrijk een paar mensen die voor me kunnen gaan kijken of het wat is." De laatste jaren verkoopt Paul alleen nog klassiekers aan liefhebbers en verzamelaars. "Ik heb vrijwel geen klanten meer die zo'n auto voor dagelijks gebruik willen. Het onderhoud is te duur. En in de winter zijn ze een kwartier bezig hem warm te krijgen. Dat willen veel mensen niet meer."

Maar er zijn altijd uitzonderingen. Zoals de tachtiger die bij hem langskwam om de lelijke eend van zijn vrouw in te ruilen voor een andere. "Mijn vrouw chauffeert alleen in een lelijke eend", zei hij. Toen de koop rond was, zou hij hem komen halen en zijn vrouw 'escorten'. Waar heeft-ie het nou toch over, dacht ik. Hij bleek voorop te rijden en zij er achteraan." Paul kreeg al gauw in de gaten dat de vrouw geen al te beste chauffeur was. "Twee jaar later kocht ik hem terug, helemaal onder de deuken."

UNIEK EXEMPLAAR

Zijn ogen dwalen af naar een Citroën BX uit 1986, met maar 30.000 kilometer op de teller. Hoe lang hij ook in het vak zit, het blijft mooi zo'n uniek exemplaar te vinden. "De laatste twintig jaar stond hij binnen in een garage. Via een tip binnengekomen. De mensen waren de sleutels nog kwijt en moesten zoeken naar de papieren. Wij hebben hem weer volledig rijklaar gemaakt." Paul hoopt nog veel auto's op te knappen. "Aan stoppen moet ik niet denken. Dan zit ik maar thuis en ik vind het vak nog veel te mooi." ■

DE GARAGE ADEMT DE NOSTALGIE VAN HET FRANKRIJK VAN DE JAREN ZESTIG

advertenties af. Als ik er wat aantrekkelijks tussen zag, belde ik of ik kon langskomen. Vaak waren het oude mensen. Ik herinner me een vrouwtje van 94, die na dertig jaar afscheid nam van haar Renault 4. Heel vaak stond een hele familie op het erf al op te wachten. Iemand die helemaal uit Nederland gekomen was om naar hún auto te komen kijken. Er zaten